

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 7. Secundus ieiunij effectus est, mentem sursum erigere, ad contemplationem autem apprimè necessarium est ieiunium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

Epuleus in inferno? De eo non dicit, quod fuerit latro, aut luxuriosus, aut detractor, aut vindicta cupidus, aut scortator: hoc verò solùm dicit: *Induebatur purpurâ & bysso, & epulabatur quotidie splendide.* Quis hoc æstimet peccatum tam enorme? In hoc attende (monet D. Gregor.) quasi in origine omnium genera peccatorum. Quid cogitas euenturum ex vestitu regali & quotidianis splendidioribus epulis, nisi mille sceditates, lasciuias, impudicitias, leuitates; ob quas infelix hic damnatur inquinatus.

Luc. 16. 19. Huic proposito multa loca. S. Scripturæ re- tulimus lectione dignissima: si ex deliciis & pe- tulantia carnis hæc enascuntur vitia, quid reme- dij, vt illa reprimantur? refræna illam, castiga illam, afflige eam; Prohibe terra rorem, ziza- nia non producet: aufer equo hordeum, & non subsistet. Hinc ortum habuit tum acuta, tum verba illa reprehensio nobis facta à D. Paulo: fixis ille vos oculis intuetur, qualiter carnem ves- tram farcinetis, & quam ex animo, totoque conamine illi in omnibus satisfacere studetis, quæ à vobis desiderat. Deinde anxiam diligen- tiam, quæ vndequeque delicatum frustulum con- quitit, vinum maxime pretiosum, selectissi- mum, lectum mollissimum, hyberno frigore vestem calidissimam, ac caloribus æstiuis refri- gerantem, sic ait: *Frates, diuitiores sumus, non carnis, vt secundum carnem viuamus, q. d. Ignoras forte, quid carni illi debeas, quod eam ita nu- tris delicatè & foueas opiparè.* Hoc, quod Da- lila Sampson, vt proposito conformiter anno-

Ad Rom. 8. 12. tavit D. Basil, Afflictebatur ille huic multiet, nec quidquam ei erat ad eum curæ, quam isti in omni- bus gratificari, ablandiri, negare quidquam eorum, quæ poscebat nec ausus. Quomodo illi soluit aut satisfacit fallax illa Philisthæa? hoc ipso, quo ei satisfacit; se eidem causam ape- riendo, quæ tantæ pollet fortitudine, viribusque cæteris omnibus antecelleret; captiuum reddi- dit, & manibus tradidit inimicorum. Hoc idem carni tuæ peccati illecebræ, debes, quæ, dum eam, modis omnibus studes fouere, laurissimè excipere, omnia concedere, denegare nihil, tra- hit te peruersâ & infidelis, & malè ordinatas contra te suscitât passiones, quæ te manibus peccatorum, & dæmonum prodant potestati. Et nemo melius hoc dicere potuit ipso D. Pau- lo, si enim ille castigans corpus suum, & in ser- uitutem redigens, sentiebat carnem recalcitrantem, nonos, fortioresque quotidie motus exci- tantem, quibus eum conabatur captiuum ducere in lege peccati, sicut ipse magno affectu, & doloris

Hom. 2 de ieiunio.
 IV.
Dalila est caro nostra, quæ nos tradit inimicis.

sensu verbis supra citatis ingemiscens conque- ritur, quid faciet vobis? Audi momentem Spi- ritum sanctum: *Si præstes anima tua concupiscen- tias tuas, facies te in gaudium inimicis tuis.* Quem (quæso te) finem accipiet hæc, ita cor- pus opimare, ventrem colere, cibo potuque dis- tendere, ei vel minimum negare aut subtrahere imbecilles, omnia concedere parati. Famelcis? comedis: sitis? ad pocula curris: grauatis som- no? illico ad stratum: paululum laoratis? mol- liter quiescis. Non sic, non sic, sed vinculo fero- ceo fortissimo alligetur, sic faciebant D. Paulus, Anon-us, Hilarton, Dominicus, Franciscus, alii que quam plurimi, de quibus aliis.

S. 7. Secundus ieiunij effectus est, mentem sursum erigere, ad contemplationem autem appropinquare necessarium est ieiunium.

Iam secundum exponimus ieiunij effectum: scilicet hoc vinculum tam arctè comprimens radicem, quod eandem discoopitam seu nudam tenebat, & calo patulam: hoc idem nobis ingerit Ecclesia, & operatur in nobis ieiunium, nempe coarctando carnem nos disponit, vt ce- lum versus mentem nostram eleuemus. Hoc nos- trum corpus: pondus quoddam est, cui Deus animam nostram alligauit. *Corpus quod corrumpit, agit, quod corrumpitur.* Notat hæc verba D. Augu- gusti, quod corrumpitur: Quia corpus, in quo an- tim corpus non grauat, aut deprimit animam, sed non nisi quia corruptioni subiectum est: quando enim illud Deus creauit, non aboleret eam aggrauauit, cum animam non impediret in altissima rerum diuinarum contemplatione; nec in statu resurrectionis graue illi erit aut ponderosum; ita vt, id quod animam grauat corpus est, quia corruptibile est.

Videamus verò, quid sit, quod illud reddidit corruptibile? Clarum est (teste D. Chryso- st.) quod pomi esus corpus mortale effecerit. Ecce corpus hic, quid corpus graue reddiderit, sic vt aggrauet uer animam, vnius scilicet pomi vitus eius, in paradiso. Quam igitur graue reddent illud caro- tera poma, quæ in hoc miserabili mundo man- ducamus? Hoc est, quod corpus graue reddidit, vt declarauit Christus: *Attendite autem vobis, ne forte grauentur corda vestra in crapula & ebri- tate.* Auis, licet aquila sit velocissima, si iusto ponderi alligetur, non nisi difficulter se poterit de terra sursum atollere, aut per aëra volitare. & si huic pondet appendas aliud, ex plumbo, aut lapide,

17. lapide omnino impossibile erit ei ad superna volare: Visue possit volare? alleua pondus & lapidem dissolue. Admiror Dei sapientiam, quando legem statuit de curandis leprosis; vt ille à lepra iam mundatus, offerret duos passeris viuos, eodem modo, vt eorum vni guttur dissunderetur, alteri vero liberè per aëra concederent volitare.

Enchir. 14. Magnum mysterium & stupenda connectio, quod vt passerum vnus ad altiora volaret, alterum occidere sit necesse, & mortuum relinquere. Sic res habet. Sacrificium quod à vobis Deus exigit, duos complectitur passeris: corpus & animam, vt vnumque ei offerre obligatis: verum quomodo? trucidando corpus, guttur ei dissinde, non materiali casero, sed ieiunio: hoc enim coarctat; non ei infingendo mortem violentam & naturalem, sed moralem. Sic contra quosdam

hæreticos prosequitur D. Chrysa. & ad rem optime declarat Origenes. Mortifica carnem tuam, ieiunio illum subiuga, vt eius debilitetur superbia, & petulantia adeo deprimatur, vt aliquando non possit subsistere: Davidis exemplo: *Genina mea infirmata sunt à ieiunio, & caro mea immutata est propter oleum.* Non est ea, quæ solebat, caro mea, nec eam opi parè nutrio, sicut quando me ad adulteria impulit, iam eius crassities marcescit & petulantia deseruit, hoc enim vocat oleum: *Propter oleum id est, propter defectum pinguedinis & vitium.* Mortifica illam, age, ad quod te hærere dicitur. D. Paul. *Mortificate membra vestra, quæ sunt super terram.* Ex his videbis, & gaudebis, quam leuis sit futurus passerulus spiritus; vt superna pet aëra voleat, quinimo vsque ad sidera penetret.

Aduerte id quod D. Paul. contigit in sua conversione, cum virtute lucis Christi, quæ circumfulsit eum, corpus eius concideret ex equo in terram, vt mortuum, eratque illic tam arcto viuens ieiunio, vt totum triduum nec ederet. nec biberet: *Erant tribus diebus, non videns & non manducans, neque bibens.* Dum passerulus ille corporis corruit in terram, vt mortuus, ecce anima quod euolet, a. vsque ad tertium caelum, & raptus est in paradysum & audiuit arcana verba quæ non licet homini loqui. Hanc doctrinam prosequitur D. Hieron. b. telam admirabilem contexens.

Contemplantur (inquit) Moysen, quomodo, vt montem Sinai conscendat, cum Deo collocuturus, disponat corpus & animam suam arctissimo ieiunio quadraginta dierum & octidem noctium: *Vacuo ventre legem accepit scriptam digito Dei, D. Hier. non tantum eius corticem intelligens, sed ad sacramenta illius sacramenta peringens.* Hoc autem est: *Sum. 2. de porc. ait D. Hier. & cum illo D. Bas. populus de-*

Hieron. Bap. de Lanuza. Tom 1.

orsum in terra vitulo suo sacrificat, illū adorat, ieiunium Deum proclamat, ad quod idololatriæ peccatum illum præparauit impulsi que cibis & potus, vt testatur D. Paul. Elias vt montem Dei Oreb sub- 1. Cor. 9. cat, magna cum Deo communicet, primò ieiunio- 3. Reg. 19. nauit quadraginta diebus & quadraginta nocti. D. Bas. bus. Hoc ieiunio, sic credit D. Basil. a. Meruit a Hom. 1.

quantum fas est homini, Deum videre. Hæc effecit de ieiunio, eius corpus adeo leue, vt censet D. Ambr. b. quod Tom. 1. licet mortalis esset, rapi tamē posset ignis equis, I V. curruque flammeo in paradysum, id est, summā Elias de velocitate: quia inter animalia, cuius celerissimi ieiunio creditur equus; & inter quatuor elementa, ipse meruit ignis. Quinimò in duobus his Moysè & Elia Dei vitam excellens laudatur ieiunio, vt ambos ditionem. gnos reddiderit (inquit D. Hier.) qui cum Christi b. L. 1. de isto adessent in monte Thabor, & in propriis Elia & corporibus tam ineffabilem & reuerendam suscipere claritatem, vt merito dicat Euangelistæ:

Visi sunt in maiestas. Donielis (dicunt D. Bas. Luc 9. 50. fil.) disposuit ieiunium, capacemque reddidit. Hom. 1. mysteriosis visionibus & somniis potentissis, etc. quæ nec ipsi totius regni sagacissimi nouerant Dan. 3. 1. persecutari. Cuique intellectum suum quodam die, Diuini Sacramentis vellet præparare, triduum hebdomadarum ieiunium celebravit. Hæc erant ieiunia bona, ita sanè optima erant.

Tantum profuit D. Ioa Baptistæ (qui viuens, 14 V. corpore in terra, mente & spiritu sursum delicia batur) arctissimum ieiunium, vt de illo veraci. D. Ioan. ter veritas ipsa Christus potuerit pronuntiare: Baptista venit Ioannes, neque manducans, neque bibens. D. à ic. unio Petrum verò, vt contemplationi vacaret, illamq; commen- datur. de linteo celestem visionem caperet, quod & ex- Math. 6. lo dilabi videbatur, suscepit Deus ieiunantem, & fame dehiscentem. Cum esuriret, voluit gustare.

parantibus autem illis cecidit super eum montis excessus. Quis, rogo te, disposuit S. P. N. Dominicum, vt intellectum ad tam sublimem intenderet rerum celestium cõtemplationem, vt corpus suum post se traheret, & ad duas vltas sursum raperetur: lictum ieiunium. Quis in eundem effectum Seraphicum Franciscum, cuius tanta vi corpus in aëra elatum fuit, vt vehementiori spiritus impetu, eum amplexantem socium suum fratrem Massium pariter secum ad superna traheret amplexatum? De his latius egimus in tractatibus de ieiunio.

Hinc arguit D. Ambr. quorundam malitiam quæ eius tempore vigeat (& hoc nostro ayo multos similes repetias) qui censent ad contemplationem conducere caput optimum, ad quod necessarium sit delicatum, abundans, & opiparum

Tract. 2. p. 1. §. 15. v. que 24. D. Ambr. Tom. 1. 126

alimentum. Heu infelices (ingemite) an non vobis constet, quod raptus in tertium caelum, ille sit qui ait: *Castigo corpus meum & in servitutem relinquo.* Ille, qui in labore & arumna, in vigiliis malis, in fame & sit, in ieiunio multus, in frigiditate & auditate, Corpus suum affligebat. Quasi illos novos Epicureos (sic tonat D. Ambr.) nova schola misit: *O solum v. l. sem, qui s. h. l. s. r. i. b. i. s. r. a. m. i. s.* Et amaris pascebat Prophetas. Contra eisdem computationem habet D. Bernard, dicens, eos magis vocandos populos Hypocratis & Galeni, quam Christi discipulos, qui sapientiores sunt Medicorum artis, quam Evangelij professores.

VI. Hinc etiam traho causam, unde tam ignorantis sitis orationis, & contemplationis, ut vobis hi discursus Arabici videantur, idq; causa sit, quod non contingant vobis, neque vos tangant, sed Monachos, Religiosos, & a mundo segregatos. Quam parum nollis, quot oratio partes contineat, & quid vos ad contemplationem disponat, quanto minus, quomodo illam exerceatis? Multum vos prestare putatis, quando orationem vnam vocalem ore tenus pronuntiat, sine spiritu, sine consideratione, sine attentione eorum, quae dicitis: & in hac quidem statim fatigamini, obdormitis. Si vero, parumper a somno vos contineatis statim videre vos liceat oscitantes, patens signum vestrae socordiae & ignaviae. Hoc inde oritur, quod corpus geratis graue, & carnem vestram perulcam, nec mirum, utique hene facinorosa, quae sit tibi promptior ad garrendum, quam orandum, & multo celerior ut curis ac cogitationibus circa profanas mundi vanitates discursat, quam ut ad connexa calorum properet. Hoc arguebat D. Hier illa sententia de Graecis, quam Epist. ad laudat: *(Eulchre dicitur apud Graecos, & nescio Nepotis, an apud nos aequè resonet. Linguis venter non gignit mentem tenuem.)*

S. S. Tertius ieiunij effectus est, dona à Deo consequi: cui molesti sunt, qui hoc formidant, similes Elephants.

V. Ieiunium: quod vinculum ferreum operatur circa radicem, hoc erat, quod eam aptaret caelesti tori suscipiendo: *Rose calis singatur,* estque tertium, de quo laudat Ecclesia Deum, per ieiunium virtutem largiris & premia. Nihil adeo frequens in S. Scriptura nobis proponitur, quam efficax medium caelestes fauores obtinendi, hoc esse ieiunium: Ob qua n. causam D. Basilus ieiunium vocat *Sanctorum thesaurum*, licet enim diues quispiam, qui thesaurum possidet, si

quo indigerit, manum in illum mittit, ita Sane I. ad ieiunium recurrit. Optime hoc intellexit Ieiunius, Moyses, cum nullâ re aliâ ita sibi presidio fue. Sanctus rit, ut quidquid vellet, à Deo impetraret, quàm est the. ieiunio; sicut ipse paulò ante mortem fatebatur sanctus beneficiorum omnium recolens numerum, re. Dicitur 18. censens insuper tres adstupendas Quadragenas, quas celebravit, singulas earum quadraginta dierum & totidem noctium. Quocirca cum primum populum de Aegypto eduxisset, desiderio desideravit à Deo tantam obtinere gratiam, ut cum eo loqueretur facie ad faciem, ut amicus solet amico colloqui, & diuinam eius le. Dicitur 24. gem acciperet, clarâq; eiusdem notitiam, omnium denique mysteriorum, quae in ea continebantur. Ut verò rem tam prodigiosam, & hæc eam inauditam, singulare hoc privilegium conquireretur, illico manum misit ad ieiunium. tam strictum ut cõtinuus quadraginta dies & noctes comprehenderet, quò absolutò, quidquid optauerat adipisci nactus est, sic ex D. Hier. Audia. 24. mus autem illum de hoc suo tam celebri ieiunio tra. loquentem: *Perseveravi in monte quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, panem non comedens, & aquam non bibens deditque mihi Dominus duas tabulas lapideas.* Sed paulo post offendit populum Deum illâ tam infamâ & pudendâ vituli constitutionis adoratione toti mundo notissimâ, ob quam statuit Deus totam hanc faciem populi disperdere. Recurrit Moyses, manumque mittit in thesaurum suum, ieiunium inquam idque tam strictum & continuum, ut denuò quadraginta diebus ac noctibus omni cibo & potu abstineret, quo tantæ culpæ consequitur indulgentiam. Fro. Dicitur 28. *Et quadraginta noctibus, panem non comedi, & aquam non bibens propter omnia peccata vestra.* Anno reuoluto, dum Deus veller populum in terram promissionis inducere, pro eo, ut illi pro tanto beneficio gratias agerent, ecce profuerunt omnes, blasphemis, diffidentes, increduli, Deo infideles, inelamant, quod eos impotens sit possessores constitucere terræ Chanaan, & gentem potentissimam debellare, quæ eam incolebat; Ob quod peccatum: mandescens Dominus, omnes scdâ consumi peste decernit. Reuertitur Moyses, & manum iam tertio mittit in thesaurum suum, illud rigorosum ieiunium alioquin quadraginta dierum & noctium, cuius rei gratiâ Deus remissionem concessit omnium totius populi peccatorum. *Et ieiunium coram Domino quadraginta diebus, & quadraginta noctibus.* Elias quæ beneficia ieiunio non obtinuit? Et